

8 DE MARÇ

Dia Internacional de les Dones

SERVEIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

#donesumar
#donesquesumen

SERVEIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

**Recull d'històries de
dones del nostre
entorn que mereixen
ser reconegudes.**

A finals de juliol de 1919 la Rosa Gispert “Rosita” i la Mercè Soler van ser acomiadades per l’empresa on treballaven, “Sitjas, Bigas y Cia”, una empresa surera que hi havia a Cassà de la Selva. El motiu de l’acomiadament és la reivindicació que encapçalen, una millora salarial per a totes les treballadores, aprenentes i oficials de la fàbrica, que en aquell moment rebien un salari un 40% més baix que els homes que ocupaven el mateix lloc de treball.

El conflicte va arribar fins i tot als diaris de l’època, el dia 1 d’agost el sindicat “El Porvenir”, on elles estaven afiliades, va publicar una crònica al diari “El Autonomista” explicant el conflicte i les represàlies que havien patit les treballadores per la seva reivindicació. Uns dies més tard, l’empresa “Sitjas, Bigas y Cia” responia a una carta oberta al “Diario de Gerona” defensant la seva postura.

L’any 1919 va ser clau en els moviments obrers de l’època, uns mesos abans s’havia produït la vaga de “La Canadenca” a Barcelona i la societat vivia uns moments convulsos, fruits de les reivindicacions històriques dels treballadors i treballadores de les fàbriques.

La Rosa Gispert i la Mercè Soler van representar la reivindicació d’una millora de les condicions de treball i van denunciar la desigualtat salarial, a tall d’exemple el sou dels homes era de 5,25 pessetes diàries i el de les dones per la mateixa feina de 3,75 pts.

**“la reivindicació que
encapçalen, una millora
salarial per a totes les
treballadores”**

#donesquesumen

Després de l'acomiadament de la Mercè i la Rosita, divuit dones operàries de la fàbrica es van declarar en vaga demanant la readmissió de les seves companyes i un augment salarial de 0,25 pessetes diàries. Aquell any les reivindicacions van anar escalant fins que a finals d'any l'ajuntament va haver d'intervenir com a mediador entre la patronal del suro i els sindicats obrers.

De les històries personals de la Rosita i la Mercè no va transcendir gaire informació, la Rosita Gispert va néixer l'any 1897, es va casar i va continuar treballant a la indústria surera, va morir l'any 1986.

La Mercè va néixer a Cassà aparentment l'any 1906, però no tenim confirmació de les dades de la seva trajectòria després dels esdeveniments de 1919 tot i que podria ser que passés els darrers anys de la seva vida a Banyoles.

El que sí que sabem és que la influència de la seva lluita i les seves reivindicacions van inspirar a altres dones i van motivar canvis i unes millores laborals que encara són vigents avui en dia.

**“la reivindicació que
encapçalen, una millora
salarial per a totes les
treballadores”**

#donesquesumen

Una amiga que després de detectar-li una malaltia, s'informa sobre aquesta i per la seva feina, impulsa accions per recollir donacions per la investigació arribant a mobilitzar molta gent per poder assolir el seu objectiu.

**“impulsa accions per
recollir donacions”**

#donesquesumen

Quan la vaig tenir entre els braços per primera vegada, no podia imaginar fins a quin punt arribaria a ser una dona forta, valenta i plena de conviccions. Des de petita, ja tenia una llum especial als ulls, aquella espurna que només tenen les persones que estan destinades a canviar el món.

Sempre ha estat una inconformista. Quan era nena, qüestionava les normes injustes, preguntava per què algunes persones tenien més veu que altres i mai acceptava un "sempre ha estat així" com a resposta. Amb el temps, aquell esperit rebel es va convertir en una força poderosa: la lluita per la igualtat, pels drets de les dones, per un món més just.

La veig sortir al carrer, alçant la veu sense por, defensant amb fermesa allò en què creu. Escriu, parla, escolta i mai es rendeix. Ha entès que el canvi no és fàcil, que hi haurà qui intenti silenciar-la, però també sap que la seva veu suma, que cada pas endavant és una victòria per a totes.

Com a mare, l'he volgut protegir sempre, però també he après a deixar-la volar. I ara, quan la veig defensant els seus ideals amb tanta passió, sé que no podria estar més orgullosa. Perquè la meva filla no només somia amb un món millor, sinó que lluita per fer-lo realitat.

**La meva filla,
el meu orgull**

#donesquesumen

Tinc una bona amiga que va iniciar la seva trajectòria professional a la policia nacional, un món molt masculinitzat. Ella, sense perdre la seva essència, va arribar a ser cap d'equip d'unitat de drogues. Anys després va pujar de posició a la segona responsable de la comissaria. Ara ha guanyat un càrrec molt alt en una ambaixada molt difícil d'aconseguir i desitjada per molts companys i companyes.

**“sense perdre
la seva essència”**

#donesquesumen

Per mi és un plaer poder rodejar-me de dones fortes que m'ensenyen dia a dia el valor i el poder que és ser dona en un món en què moltes vegades sembla que no estigui fet per nosaltres. Tant a la meva família, amigues, a la feina, a totes elles, GRÀCIES!

**“el valor i el poder
que és ser dona”**

#donesquesumen

La meva sogra és un exemple de valentia per a mi. Va marxar de casa amb el seu fill quan aquest era molt petit perquè tenia una situació extremadament complicada a casa. No podia sostenir més la situació i va passar-se una llarga temporada tirant gràcies a l'ajuda del seu entorn. Avui dia, té el seu propi negoci i una vida estable, que s'ha guanyat amb el seu esforç, constància, lluita i dedicació.

**“és un exemple
de valentia per a mi.”**

#donesquesumen

Una amiga meva ha sabut transformar la seva malaltia en una font de força i inspiració. En comptes de deixar-se vèncer per la seva situació, ha fet d'aquesta malaltia una part central de la seva feina. Ha començat a explorar noves vies laborals que li permetin conciliar la seva salut amb els seus somnis professionals, i a poc a poc ha anat obrint portes en l'àmbit europeu. Ha portat la seva experiència personal i les seves inquietuds fins a la Unió Europea, implicant-se en projectes i iniciatives per a donar visibilitat i defensar els drets de les persones amb malalties com la seva.

**“defensar els drets de
les persones amb
malalties com la seva.”**

#donesquesumen

La meva mare va treballar com a comercial d'exportació amb un material molt pesat pel qual pràcticament sols hi havia homes comercials. Els tractes es solien tancar en clubs d'alterns i ella aconseguia guanyar clients sense haver de fer a això i amb una serietat i professionalitat impecable. Sempre ha estat molt valorada i reconeguda per la seva manera de treballar.

**“sols hi havia
homes comercials.”**

#donesquesumen

SERVEIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA